

Arrest

nr. 186 708 van 12 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 7 december 2012 en 4 juni 2013 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 13 augustus 2014 worden de onder punt 1.1. vermelde aanvragen ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.12.2012 en 04.06.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 05.08.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen voor S., D. C. (..) en D. C., J. R. (..) werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medische adviezen d.d 12.08.2014 onder gesloten omslag in bijlage)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.”

1.3. Op 13 augustus 2014 worden de verzoekende partijen het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, die luiden als volgt:

“nom/naam: S.

prénom/voornaam: D. C.

date de naissance/geboortedatum: 17.08.1955

lieu de naissance/geboorteplaats: Karamban

nationalité/nationaliteit: Sri Lanka

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort.”

“nom/naam: D. C.

prénom/voornaam: J. R.

date de naissance/geboortedatum: 20.07.1959

lieu de naissance/geboorteplaats: Karamban

nationalité/nationaliteit: Sri Lanka

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, betogen de verzoekende partijen als volgt:

“ENIGE ERNSTIG MIDDEL: Schending van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet, artikel 62 van de vreemdelingenrecht, schending van artikel 7 van het K.B. van 17 MEI 2007. - Koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag op basis van medische redenen van verzoekers d.d. 07.12.2012 en 04.06.2013 artikel 9 ter, ongegrond is.

(..)

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoekers geenszins als ongegrond kan worden beschouwd.

Dat verzoekers niet begrijpen waarom verwerende partij de aanvraag van verzoekers ongegrond verklaart!

Dat zij dan ook wensen te reageren.

1) Aangaande de voorwaarden tot het bekomen van een verblijfsmachtiging

De website van Kruispunt Migratie vermeldt 3 voorwaarden om verblijfsrecht te kunnen bekomen op grond van art 9ter van de Vreemdelingenrecht.

Verzoekers zijn van mening dat zij volledig aan deze voorwaarden voldoen en wensen deze dan ook toe te lichten.

1) Men moet reeds in België verblijven

“Een aanvraag om een medisch verblijf van langer dan drie maanden op basis van artikel 9ter kan niet ingediend worden in het buitenland. Personen in het buitenland komen soms wel in aanmerking voor een medisch visum.

De aanvraag 9ter kan in België zowel gedurende een legaal verblijf als vanuit illegaal verblijf ingediend worden. Er hoeven geen bijzondere omstandigheden bewezen worden die verantwoorden waarom de aanvraag in België wordt ingediend.”

Het mag duidelijk zijn dat verzoekers volledig aan deze voorwaarde voldoen.

Verzoekers verblijven reeds sinds geruime tijd in België en dienden hun aanvraag dan ook conform deze voorwaarde in.

2) De ziekte vertoont een zekere ernst

“Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald moet er een reëel risico zijn dat:

☐ *het leven of de fysieke integriteit van de vreemdeling in gevaar is, of*

☐ *dat de vreemdeling bij een terugkeer een onmenselijke of vernederende behandeling zou riskeren.”*

Ook aan deze voorwaarde voldoen verzoekers.

Verwerende partij stelt zelf in haar beslissing: “...blijkt dat deze 58-jarige man een insulinedependente diabetes heeft evenals verwikkelingen (polyneuropathie en angiosclerose).” en “... blijkt dat deze 54-jarige dame een insuline dependente diabetes heeft. Verder is er sprake van oesofagitis en hypertensie.”

Verzoekers dienden hun aanvraag in op 07.12.2012 en 04.06.2013. Bovendien vulden zij deze verschillende malen aan, en blijkt dat de arts-adviseur hier in zijn advies geen rekening mee houdt.

De medische aanvraag en de ingediende medische attesten beantwoorden volledig aan het ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien het de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Dit wordt ook niet ontkend door verwerende partij.

Indien de arts-attaché verzoekers onderzocht had en alle stukken zou nagelezen en bekeken hebben, zou hij tot dezelfde conclusie gekomen zijn als de behandelende geneesheer, namelijk dat verzoekers ernstig ziek zijn en dat de enige oplossing recht op verblijf is voor hen.

Dat uit het advies van de arts-attaché duidelijk blijkt dat deze genomen is om een beslissing tot ongegrondheid te bekomen en NIET om de werkelijke gezondheidstoestand van verzoekers te beoordelen.

In dit geval kan besloten worden dat de noodzakelijke medische gegevens wel degelijk werden verstrekt en de ernst blijkt. De verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij alle medische stukken in het administratief dossier van verzoekers met de nodige zorg en aandacht hadden nagelezen. En het dossier met de nodige zorgvuldigheid onderzocht had.

Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het medisch dossier grondig te analyseren, maar slechts heel oppervlakkig heeft bekeken, hetgeen tevens heeft bijgedragen tot de bestreden beslissing.

DVZ lijkt de ratio legis van de procedure en zelfs de beslissingen van uw Raad naast zich neer te leggen door, nadat de vorige beslissing werd vernietigd door uw Raad, deze procedure nogmaals met de voeten te treden en uw Raad andermaal tot tussenkomst te verplichten.

Dient DVZ er niet op gewezen te worden de aanvraag van verzoekers conform te behandelen en de geldende regelgeving toe te passen?!

Het mag duidelijk zijn dat verwerende partij spijkers op laag water zoekt om de aanvraag van verzoekers ongegrond te verklaren. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Er kan bijgevolg geen twijfel over bestaan dat verzoekers wel degelijk aan aandoeningen lijden die een reëel risico vormen voor hun fysieke integriteit. De arts-attaché, die dit niet betwist, heeft echter geen rekening gehouden met de meest recente stukken (zie bijlage).

Deze stukken spreken het medisch advies reeds tegen aangezien deze de ernst van hun medische aandoeningen wel degelijk bevestigt en deze veel erger zou zijn dan eerder gesteld. Deze medische stukken zijn opgesteld op basis van medische onderzoeken door erkende dokters, toch blijkt op geen enkele manier dat de arts-attaché hier rekening mee heeft gehouden of deze stukken zelfs maar bekeken heeft.

Dat dit onredelijk en onzorgvuldig is van verwerende partij!

Dat uw Raad in zijn arrest dd 26.05.2014 reeds bevestigde dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant geschonden heeft door geen rekening te houden met ALLE documenten die beschikbaar zijn.

De Raad vermeldt het volgende in zijn arrest nr. 124 761 van 26.05.2014: “ Uit de voorgelegde medische stukken kan verder tevens worden afgeleid dat deze cardiale problematiek een invloed heeft op de medische behandeling van de diabetes...nu deze lijken te wijzen op een verergering van de ziekte-toestand en hierbij ook sprake is van bijkomende vereiste medicatie.”

Alhoewel verwerende partij de indruk wekt rekening te hebben gehouden met deze bijkomende stukken (men lijst ze immers op in het medisch advies), blijkt echter zeer duidelijk dat dit niet het geval is.

Uw Raad bevestigde immers reeds dat er sprake is van bijkomende vereiste medicatie, desondanks vermeldt het medisch advies dd. 12.12.2013 exact dezelfde medicatie als het medisch advies dd 12.08.2014...

Het mag dan ook duidelijk zijn dat verwerende partij het arrest van uw Raad naast zich neerlegt om kost wat kost een negatieve beslissing te kunnen nemen mbt de aanvraag van verzoekers.

Dat dit dan ook onaanvaardbaar is en dat de bestreden beslissing (voor de derde maal) vernietigd dient te worden!

Bovendien is het totaal onbegrijpelijk waarom de nieuwe motivering van verzoekers, bijna letterlijk dezelfde motivering weergeeft dan de vorige, vernietigde beslissing en er geen rekening gehouden wordt met de rechtspraak van uw Raad.

Dat hier sprake is van een schending van het “Non bis in idem”-beginsel!!

DVZ kan perfect een nieuwe beslissing nemen! Maar het is onmogelijk voor hen om, op basis van dezelfde aanvraag een beslissing te nemen die eerder reeds ingetrokken werd!

De twee vorige beslissingen van DVZ dienden reeds vernietigd te worden door uw Raad. Zij mogen en kunnen deze motivering niet opnieuw gebruiken!!

Bovendien heeft verwerende partij weet van de medische documenten die bij de aanvraag dd. 18.02.2014 gevoegd werden, desondanks weigert men met deze bijkomende stukken rekening te houden...

Dit is hemeltergend en onaanvaardbaar!

DVZ lijkt de ratio legis van de procedure naast zich neer te leggen door, na de vorige beslissing te hebben moeten intrekken en geen rekening te houden met eerdere rechtspraak van uw Raad, deze procedure nogmaals met de voeten te treden en uw Raad andermaal tot tussenkomst te verplichten.

Dient DVZ er niet op gewezen te worden de aanvraag van verzoekers conform te behandelen en de geldende regelgeving toe te passen?!

Dat het duidelijk mag blijken dat de arts-attaché geen rekening heeft gehouden met de actuele medische toestand van verzoekers, in het nemen van zijn beslissing.

3) Er bestaat geen adequate behandeling voor deze ziekte in zijn herkomstland

“ Een ernstig zieke vreemdeling heeft enkel recht op een medisch verblijf in België als er in zijn herkomstland of het land waar hij wettig verblijf heeft, geen of slechts een onzekere of zeer beperkte beschikbaarheid is van medische zorgen voor zijn ziekte.”

Verzoekers gaan niet akkoord met de conclusie van de arts-attaché die stelt dat de nodige opvolging en zorgen beschikbaar zouden zijn in Sri Lanka.

Het is opvallend dat verzoekers in het bezit werden gesteld van een AI en verwerende partij plots met informatie van 2012 tracht te “bewijzen” dat verzoekers wel in het land van herkomst behandeld zouden kunnen worden.

Bovendien is het onbegrijpelijk voor verzoekers hoe de arts-attaché, zonder verzoekers onderzocht te hebben, kan stellen dat de vereiste medicatie (die niet beschikbaar is) “zomaar” vervangen kan worden door een andere (die wel beschikbaar is).

Dat dit werkelijk onbegrijpelijk, onzorgvuldig en gevaarlijk is!

De arts-attaché stelt zelf in zijn beslissing dat verzoeker medicamenteus behandeld dient te worden. Dat het kennelijk onredelijk en zelfs gevaarlijk lijkt om, zonder verzoeker te onderzoeken, een ander medicijn voor te stellen “ter vervanging”.

Dat in zijn opsomming reeds heel wat vereiste medicatie niet besproken wordt en deze dus reeds onvolledig is. Heeft de arts-attaché de medische stukken eigenlijk wel bekeken?!

In tweede instantie wensen verzoekers op te merken dat zij niet akkoord gaan met de volgende stelling van de arts-attaché: “Deze ziekenhuizen zijn gelegen in elke stad en in de meest voornamelijk dorpen.”

Dat dit geen grondig onderzoek uitmaakt! Het feit dat de nodige opvolging eventueel beschikbaar zou zijn in een ziekenhuis in de grootsteden van een land, garandeert nog niet dat elke inwoner van dat land toegang heeft tot deze faciliteiten!

Het mag duidelijk blijken dat de arts-attaché wel wat moeite heeft gedaan om te kunnen stellen dat de broodnodige opvolging en verzorging aanwezig zouden zijn in het land van herkomst, maar hiervoor zich gebaseerd heeft op verouderde, incorrecte informatie en met meerdere attesten en vaststellingen geen rekening heeft gehouden. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Bovendien wordt er nergens een afweging gemaakt over het feit of deze medicijnen en opvolging wel financieel beschikbaar zijn voor verzoekers. Er bestaat geen sociaal zekerheidstelsel in Sri Lanka. Deze broodnodige opvolging en verzorging zijn onbetaalbaar voor verzoekers. Toch weigert verwerende partij hier rekening mee te houden of dit zelfs maar te onderzoeken!

Meer nog, verwerende partij stelt het volgende: “Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de (eventuele kosten) die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.”

Deze uitspraak is onaanvaardbaar en onredelijk! Verzoekers zijn 55 en 59 jaar oud. Hoe kunnen zij geacht worden in te staan voor de kosten indien zij ernstig ziek zijn en bijna de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt?!

Dat dit onaanvaardbaar is voor verzoekers.

Uw Raad blijft zich immers duidelijk uitspreken over deze kwestie.

Arrest nr. 105 052 van 14.06.2013 stelt immers het volgende:

“Aldus blijkt dat de ambtenaar-geneesheer door enkel te onderzoeken of de aandoeningen direct levensbedreigend zijn, in de zin dat er sprake is van een kritieke gezondheidstoestand of een vergevorderd stadium van de ziekte, zonder verder onderzoek naar de mogelijkheden van een behandeling in het land van herkomst, de rechtspraak van het EHRM inzake art 3 van het EVRM bij verwijdering van zieke vreemdelingen, te beperkend interpreteert.

Uit het hierboven gestelde blijkt dat de arts-adviseur door enkel te onderzoeken of de aandoening levensbedreigend is, in strijd met artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet nagegaan is of er geen sprake is van een ziekte of aandoening die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.”

Verzoekers zijn van mening dat het geenszins bewezen is dat de nodige opvolging en verzorging beschikbaar zou zijn voor verzoekers.

Daar waar men in andere beslissingen wijst op het feit dat elk dossier individueel beoordeeld dient te worden, maakt het ditmaal deze afweging niet en is er bovendien geen sprake van een individueel onderzoek...

Men heeft op geen enkel moment enige actie ondernomen om het dossier van verzoekers individueel te onderzoeken. Dient men verwerende partij er niet op te wijzen dat zij verplicht zijn het dossier individueel te beoordelen? Louter verwijzen naar algemene toestanden volstaat niet!

Men stelt dat de nodige opvolging en verzorging beschikbaar zijn in Sri Lanka, maar gaat voorbij aan het feit dat het gaat over 'vervangingsmedicijnen' en opvolging in ontoegankelijke faciliteiten.

Men houdt geen rekening met de medische attesten, waaronder ook de gegevens die de ernst bevestigen. Het lijkt alsof men bewust naar onzorgvuldigheid streeft om de ernst van de aandoeningen te kunnen ontkennen.

Uit eerdere arresten van uw Raad blijkt echter dat dit reeds een schending is van het motiveringsbeginsel aangezien de ambtenaar-geneesheer geen enkel onderzoek verricht naar "het reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst".

Arrest nr. 122 776 van 12.07.2013 vermeldt immers het volgende:

"Anders dan het bestuur voorhoudt, houdt artikel 9ter §1 van de vreemdelingenwet, wel degelijk duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte van de betrokken: "de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in. De duidelijke bewoordingen van deze bepaling, waarin de twee mogelijkheden naast elkaar zijn geplaatst, vragen geen nadere interpretatie en laten geenszins toe te besluiten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene (RvS, nr. 223.961 van 19 juni 2013)"

Dient verwerende partij er niet op gewezen te worden uw rechtspraak te respecteren?!

Dat verzoekers dan ook menen dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Verzoekers begrijpen niet waarom men geen rekening heeft gehouden met ALLE elementen en stukken die zij aanhalen in hun verzoekschrift en de stukken die zij voegen!

Dat het voor verzoekers absoluut onbegrijpelijk is dat DVZ geen rekening heeft gehouden met het geheel van elementen en stukken. Verzoekers zijn ernstig ziek en hebben medische begeleiding nodig.

2. Aangaande de gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers

Dient DVZ er niet op gewezen te worden het dossier van verzoekers individueel en op basis van de feitelijke elementen te beoordelen?! Het lijkt wel alsof zij de beoordeling van het CGVS klakkeloos overnemen zonder zelf een grondig onderzoek te doen.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Sri Lanka zeer onveilig is voor verzoekers. Maar er heerst ook een persoonlijke dreiging voor hun fysieke integriteit.

Dat het onredelijk is van DVZ om te stellen dat een andere beoordeling dan deze van de bevoegde instanties inzake asiel, niet gewettigd is.

Dit is op zich compleet tegenstrijdig aan mekaar.

Bezwaarlijk kan men stellen dat een onderzoek van 3 jaar geleden een accuraat beeld geeft over de reële dreiging die er heerst in hoofde van verzoeker.

Bovendien sprak uw Raad zich reeds uit over deze kwestie. (RVV dd 21.03.2008, nr. 9111)

De bevoegde diensten dienen de situatie in het land van herkomst te onderzoeken op het moment dat zij een beslissing nemen. DVZ weigert dit te doen.

Dat verzoeker verschillende documenten heeft neergelegd in het kader van zijn asielprocedure, die een bewijs vormen voor de gegronde vrees in hoofde van verzoekers.

Dat het dan ook onredelijk en onzorgvuldig is van DVZ om deze stukken, die beschikbaar zijn in het administratief dossier van verzoekers, niet te onderzoeken.

Wanneer verzoekers zouden moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf.

(Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Bovendien schendt DVZ het rechtszekerheidsbeginsel door de situatie in Sri Lanka niet afdoende te onderzoeken!

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

DVZ twijfelt niet aan het feit dat de mensenrechten nog steeds geschonden worden in Sri Lanka, men faalt er echter in dit toe te passen in het dossier van verzoeker.

Verzoekers vormen een doelwit en hun leven is in gevaar, indien zij dienen terug te keren!

Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Bovendien blijkt uit het ambtsbericht van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Nederland dat de situatie nog steeds zeer gevaarlijk is voor Sri Lankanen!

Dat dit volledig in samenspraak is met de volgende Nederlandse rechtspraak.

In arrest nr. AWB12/24857 wordt het volgende gesteld:

“Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder het standpunt ingenomen dat de informatie die uit de algemene rapporten en artikelen naar voren komt niet betekent dat het relaas van verzoeker op een andere wijze moet worden beoordeeld dan bij de eerste asielaanvraag van verzoeker is gedaan. Als de situatie in Sri Lanka is verslechterd, laat dit onverlet dat verzoekers vrees niet aannemelijk is bevonden, aldus verweerder. Dit standpunt volgt de voorzieningenrechter niet. Dat verzoekers vrees eerder door verweerder niet aannemelijk is bevonden kan er niet aan in de weg staan dat verweerder, gelet op hetgeen hierboven is overwogen, die vrees aan de hand van de nieuwe informatie opnieuw beoordeelt.”

Bovendien hebben zowel Nederland als het Verenigd Koninkrijk hun houding ten opzichte van het uitwijzen van Sri Lankanen gewijzigd.

AWB 12/17917 dd. 22.06.2012 van de Voorzieningenrechter in 's-Gravenhage (Nederland) verklaart het volgende: “De voorzieningenrechter is van oordeel dat met de in overweging 11 genoemde informatie voldoende aannemelijk is geworden dat de situatie van terugkerende afgewezen Tamil-asielzoekers in 2012 wezenlijk is verslechterd ten opzichte van de in het ambtsbericht geschreven periode. Diverse gevallen van marteling zijn gerapporteerd, terwijl niet vastgesteld kan worden dat het ging om personen die zich in een andere situatie dan verzoeker bevonden. In zoverre is daarom sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die afbreuk kunnen doen aan het besluit in de procedure, en moet het besluit van verweerder worden getoetst.”

Dat het voor verzoekers onbegrijpelijk is, hoe twee buurlanden een totaal andere visie kunnen hebben op dezelfde situatie als de Belgische autoriteiten.

Nederland heeft een duidelijk standpunt ingenomen inzake het repatriëren van Sri Lankanen.

Vluchtelingenwerk Nederland publiceerde in de loop van 2013 verschillende Updates waarin, onder andere, het volgende wordt gesteld:

Update nr. 6 van 2013, p 11.:

“In het nieuwe Human Rights World Report dat op 31 januari 2013 is verschenen wordt gesteld dat er voor Tamils met vermeende banden met de LTTE een toename was van het risico om gearresteerd of gemarteld te worden. Teruggekeerde Tamils, waaronder uitgezette asielzoekers, rapporteerden over detentie en beschuldigingen van banden met de LTTE of deelname aan anti-regeringsactiviteiten in het buitenland.”

Update nr. 9 van 2013, p 3:

“De IND moet de terugkeer naar Nederland faciliteren van een Tamil die in augustus 2012 uitgezet is naar Sri Lanka.”

Update nr. 10 van 2013, p 4:

“De rechtbank is van oordeel dat voldoende aannemelijk is geworden dat de situatie voor terugkerende afgewezen asielzoekers in 2011 en 2012 wezenlijk is verslechterd ten opzichte van de in het ambtsbericht van juni 2010 beschreven periode. Uit de overgelegde stukken (rapporten uit 2012 over de terugkeerders van onder ander Freedom from Torture en Tamils against Genocide) blijkt immers dat er diverse gevallen bekend zijn van Tamils die bij terugkeer naar Sri Lanka gevangen zijn genomen en gemarteld. Het gaat met name om personen die door de Sri Lankaanse autoriteiten verdacht werden van eigen betrokkenheid of betrokkenheid van hun familieleden bij de LTTE.”

Update nr. 12 van 2013, p 2:

“Diverse gevallen van marteling zijn gerapporteerd, terwijl niet vastgesteld kan worden dat de personen over wie is gerapporteerd, zich in een andere situatie bevonden dan waarin eiseres zich zal bevinden als zij terugkeert.”

Update nr. 19 van 2013, p 5:

“Er zijn veel landenrapporten over de gevaren bij terugkeer voor Tamils die eveneens ingebracht kunnen worden bij (herhaalde) asielaanvragen voor Tamils.”

Uit het voorgaande mag duidelijk blijken dat de situatie in Sri Lanka, tot op heden, nog gevaarlijk is.

Bovendien brengen verzoekers wel degelijk nieuwe elementen naar voren om de huidige situatie in Sri Lanka te verduidelijken, dat DVZ op zijn minst de situatie in hun land van herkomst dient te onderzoeken.

DVZ schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken of verzoeker al dan niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

Verzoekers hebben schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dat zij onmogelijk kunnen terugkeren om aan DVZ te bewijzen wat de gevolgen zouden kunnen zijn, dat men hier dus altijd spreekt van een hypothetische situatie.

Zoals verwerende partij zelf vermeldt in eerdere beslissingen is een vermeende band met de Tamil Tijgers reeds voldoende om mishandeld en gefolterd te worden.

Dat zij dan ook onder de bescherming vallen van art 3 EVRM. Verzoekers begrijpen niet waarom dit niet beschouwd kan worden als een buitengewone omstandigheid.

Dat indien DVZ rekening had gehouden met het geheel van feitelijke elementen dat zij de aanvraag van verzoekers wel degelijk gegrond had bevonden.

Verzoekers begrijpen niet waarom men weigert rekening te houden met alle elementen die zij aanhaalden in hun verzoekschrift en de stukken die zij voegen.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoekers dan ook menen dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoekers dan ook met aandrang vragen huidige beslissing te willen vernietigen en schorsen omwille van de gebrekkige motivering, onzorgvuldige behandeling en schending van het redelijkheidsbeginsel."

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar de adviezen van de arts-adviseur die de medische elementen die voor verzoekende partijen werden aangevoerd op 12 augustus 2014 heeft onderzocht en daarop concludeerde dat de aandoeningen geen reëel risico inhoudten op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in Sri Lanka.

Derhalve, zo besluit de verwerende partij in de bestreden beslissing, kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en evenmin dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkenen gewoonlijk verblijven. Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op de adviezen van de arts-adviseur, die moeten worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partijen betwisten niet dat zij in het bezit werd gesteld van deze adviezen, en tonen verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met de adviezen, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.3. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te

gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.5. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.6. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Het medisch advies van de arts-adviseur van 12 augustus 2014 inzake D.C.J.R. vermeldt het volgende:

“Naam : D. C., J. R.

Vrouwelijk

Nationaliteit: Sri Lanka

Geboren op 20/07/1959

Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 7/12/2012 en 4/6/2013.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- Verslag van een bloedname (d.d. 23/03/2012) waaruit blijkt dat betrokkene een hyperglycemie heeft;*
- Verslag van een consult (d.d. 25/09/2012) bij dr. Stassen, endocrinoloog, waaruit blijkt dat betrokkene diabetes heeft;*
- Verslag van een hospitalisatie (van 25 - 28/09/2012) bij dr. Stassen (met de uitslag van een bloedname) omwille van de oppuntstelling van de diabetes. Start met insuline;*
- Voorschrift (d.d. 25/09/2012) voor medicijnen voorgeschreven door dr. Stassen;*
- Uitslag van een bloedname (d.d. 23/03/2012);*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 4/10/2012) ingevuld door dr. Stassen waaruit blijkt dat betrokkene een insulinodependente diabetes heeft;*
- Verslag van een cataract ingreep aan het linker oog (d.d. 8/01/2013);*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 4/2/2013) van dr. Stassen;*
- Verslag van een consult (d.d. 4/02/2011) bij dr. Stassen;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 23/05/2013) ingevuld door dr. Claes waaruit blijkt dat betrokkene diabetes heeft, hypertensie, oesofagitis en cataract;*
- Attest (d.d. 8/10/2013) van dr. Lebois;*
- Verslag (d.d. 7/10/2013) van dr. Bradfer;*
- Verslag (d.d. 21/10/2013) van dr. Stassen;*
- Verslag (d.d. 23/10/2013) van dr. Lebois;*
- Voorschriften (d.d. 24/10/2013) van dr. Claes;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 28/10/2013) ingevuld door dr. Claes.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 54-jarige dame een insuline dependente diabetes heeft.

Verder is er sprake van een oesofagitis en hypertensie. De cataract werd verholpen door een ingreep ter hoogte van het linker oog.

Betrokkene neemt simvastatine (Zocor®), gliclazide (Uni Diamicron®), pantoprazol (Pantomed®), insuline, cardioaspirine, Prasugrel (Efient®), bisoprolol (Isoten®) en losartan/hydrochlortiazide (Loortan Plus®)

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Sri Lanka

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig van International SOS van 20/11/2013 met uniek referentienummer BMA-5132

Informatie afkomstig van International SOS van 8/7/2013 met uniek referentienummer BMA-4878

Informatie afkomstig van International SOS van 8/7/2013 met uniek referentienummer BMA-4878

Informatie afkomstig van International SOS van 16/02/2012 met uniek referentienummer BMA-3869

Betreffende de medicamenteuze behandeling, uit (1), (2) en (3) blijkt dat de nodige medicatie of gelijkaardige alternatieven beschikbaar zijn: acetylsalicylzuur (cardioaspirine), metoprolol (ter vervanging van bisoprolol), clopidogrel (ter vervanging van prasugrel), simvastatine en pantoprazol. Uit (4) blijkt dat er ook insuline en gliclazide is.

Verder blijkt uit (1) en (2) dat er cardiologen en internisten zijn. Uit (2) blijkt dat er ook oftalmologen zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Sri Lanka

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat hét kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager. Daarnaast geldt ook nog het volgende: «(...) L'article 3 ne fait pas obligation à l'Etat contractant de pallier tesdites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire.»

Het netwerk van gezondheidsinstellingen wordt in Sri Lanka gestuurd door de staat en de private sector. De regering voorziet in gratis gezondheidszorg in alle staatsziekenhuizen. Deze ziekenhuizen zijn gelegen in elke stad en de meeste voornamelijk dorpen. Ze zijn uitgerust met moderne apparatuur en voorzien in een brede waaier aan medische voorzieningen, De diensten die er worden aangeboden zijn er over het algemeen gratis."

De staat voorziet via het Samurdhi-systeem in sociale ondersteuning. Dit sociale zekerheidssysteem bestaat sinds 1996 en zorgt voor ondersteuning voor families wiens maandelijks inkomen onder 1.600 roepies ligt. Zo wordt er steun geboden aan noodlijdenden, mindervalide en oudere personen, weduwen en al degenen die geen regelmatig inkomen hebben. In de schoot van dit systeem worden er ook financiële middelen voorzien die mensen kunnen gebruiken bij een hospitalisatie.'

Wat betreft de aandoening diabetes waaraan betrokkene lijdt, kan zij ook terecht bij de Diabetes Association of Sri Lanka, die voorzien in eerste- en tweedelijns hulp.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de (eventuele) kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

In het verzoekschrift haalt betrokkene verschillende rapporten aan, zij brengt echter geen persoonlijke bewijzen aan die deze algemene beweringen ondersteunen. Uit de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) van 04.05.2011 blijkt tevens dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de beweerde afkomst en connecties met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In de procedure artikel 9ter blijft betrokkene vasthouden aan de beweringen uit de asielaanvraag. Gezien we geen geloof kunnen hechten aan deze beweringen, is het voor ons onmogelijk om hier rekening mee te houden bij het toegankelijkheidsonderzoek.

Wat betreft de verwijzing naar de corruptie in de gezondheidszorgen, dient er verwezen te worden naar het volgende:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, V./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68)."

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012)

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Het medisch advies van de arts-adviseur van 12 augustus 2014 inzake S.D.C. vermeldt het volgende:

"Naam S., D. C.

Mannelijk

Nationaliteit: Sri Lanka

Geboren op 17/08/1955

Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 4/6/2013.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- Verslag (d.d. 31/08/2011) van een hospitalisatie met uitslag van een bloedname bij dr. Stassen, endocrinoloog, omwille van oppuntstelling van diabetes;*
- Verslag van een consult (d.d. 10/10/2011) bij dr. Noel, chirurg, waaruit blijkt dat betrokkene geen arteriële obstructie heeft;*
- Verslag (d.d. 24/05/2012) van een ingreep omwille van cataract (rechter oog) bij dr. Minne;*
- Verslag (d.d. 11/10/2012) van een ingreep omwille van cataract (linker oog) bij dr. Minne;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 30/12/2011) ingevuld door dr. Stassen waaruit blijkt dat betrokkene gehospitaliseerd werd omwille van een wonde ter hoogte van de rechter voet;*
- Verslag van een hospitalisatie (van 19-31/12/2012) met bloedname op de dienst van dr. Stassen omwille van een wonde;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 23/05/2013) ingevuld door dr. Claes waaruit blijkt dat betrokkene insulinedependente diabetes heeft en een ulcus;*
- Voorschriften (d.d. 24/10/2013) van dr. Claes;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 28/10/2013) ingevuld door dr. Claes.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 58-jarige man een insulinedependente diabetes heeft evenals verwikkelingen (polyneuropathie en angiosclerose). Hij wordt behandeld met insuline, pantoprazol (Pantomed®), pregabaline (Lyrica®), perindopril (Coversyl®) en aspirine (Asaflow®).

Verder neemt betrokkene ook vitamines (D-Cure) dat niet essentieel is.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Sri Lanka

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig van International SOS1 van 16/02/2012 met uniek referentienummer BMA 3869

Informatie afkomstig van International SOS van 8/7/2013 met uniek referentienummer BMA-4877

Informatie afkomstig van International SOS van 12/06/2012 met uniek referentienummer BMA 4118

Betreffende de medicamenteuze behandeling, uit (1) en (2) blijkt dat insuline, acetylsalicylzuur, amlodipine (ter vervanging van perindopril) en pantoprazol beschikbaar zijn. Uit (3) blijkt dat er carbamazepine (ter vervanging van pregabaline) is voor de neuropathische pijn.

Verder blijkt uit (2) dat er internisten zijn die de opvolging kunnen verzekeren.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Sri Lanka

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager. Daarnaast geldt ook nog het volgende: «(...) L'article 3 ne fait pas obligation à l'Etat contractant de pallier les dites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire.»

Het netwerk van gezondheidsinstellingen wordt in Sri Lanka gestuurd door de staat en de private sector. De regering voorziet in gratis gezondheidszorg in alle staatsziekenhuizen. Deze ziekenhuizen zijn gelegen in elke stad en de meeste voornamelijk dorpen. Ze zijn uitgerust met moderne apparatuur en voorzien in een brede waaier aan medische voorzieningen. De diensten die er worden aangeboden zijn er over het algemeen gratis."

De staat voorziet via het Samurdhi-systeem in sociale ondersteuning. Dit sociale zekerheidssysteem bestaat sinds 1996 en zorgt voor ondersteuning voor families wiens maandelijks inkomen onder 1.500 roepies ligt. Zo wordt er steun geboden aan noodlijdenden, mindervalide en oudere personen»

weduwen en al de genen die geen regelmatig inkomen hebben. In de schoot van dit systeem worden er ook financiële middelen voorzien die mensen kunnen gebruiken bij een hospitalisatie."

Wat betreft de aandoening diabetes waaraan betrokkene lijdt, kan zij ook terecht bij de Diabetes Association of Sri Lanka, die voorzien in eerste- en tweedelijns hulp.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de (eventuele) kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

In het verzoekschrift haalt betrokkene verschillende rapporten aan, hij brengt echter geen persoonlijke bewijzen aan die deze algemene beweringen ondersteunen. Uit de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) van 04.05.2011 blijkt tevens dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de beweerde afkomst en connecties met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In de procedure artikel 9ter blijft betrokkene vasthouden aan de beweringen uit de asielaanvraag. Gezien we geen geloof kunnen hechten aan deze beweringen, is het voor ons onmogelijk om hier rekening mee te houden bij het toegankelijkheidsonderzoek.

Wat betreft de verwijzing naar de corruptie in de gezondheidszorgen, dient er verwezen te worden naar het volgende:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslir/Turkije, § 68)."

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012).

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

2.7. Verzoekende partijen betogen ondermeer dat zij hun aanvraag verschillende keren hebben aangevuld en dat de arts-adviseur hiermee geen rekening heeft gehouden. Zij wijzen op het arrest van 26 mei 2014 nr. 124 761 van de Raad en menen dat de verwerende partij nog steeds tekort komt wat betreft de noodzakelijke medicatie.

2.8. De Raad stelt vast dat thans uit de adviezen van de arts-adviseur blijkt dat deze verwijst naar de medische stukken van 7 en 28 oktober 2013 en medische verslagen van 23 september 2013 (de arts-adviseur noteert verkeerdelijk de datum van 23 oktober 2013 maar er kan geen betwisting over bestaan dat het gaat om het medisch verslag van 23 september 2013 van dr. Lebois waarnaar de arts-adviseur verwijst) en 21 oktober 2013.

Wat betreft tweede verzoekende partij wijst de arts-adviseur erop dat zij "simvastatine (Zocor®), gliclazide (Uni Diamicon®), pantoprazol (Pantomed®), insuline, cardioaspirine, Prasugrel (Efient®), bisoprolol (Isoten®) en losartan/hydrochlortiazide (Loortan Plus®)" neemt.

Uit het meest recente medische stuk van 28 oktober 2013 blijkt dat tweede verzoekende partij volgende medicatie dient te nemen:

cardioaspirine, efient, isoten, loortan plus, unidiamicon, zocor, insuman basal (insuline). Zoals blijkt uit het advies van de arts-adviseur erkent hij dit en is hij de beschikbaarheid en toegankelijkheid van deze medicatie in het herkomstland nagegaan.

Evenwel blijkt uit het medisch verslag van 21 oktober 2013 dat tweede verzoekende partij ook continu asaflof dient te nemen zodat de Raad vaststelt dat de arts-adviseur dit niet in het advies aangaande tweede verzoekende partij heeft meegenomen. Dit getuigt andermaal van een onzorgvuldig onderzoek.

Indien er evenwel geen gebrek zou kleven aan het advies met betrekking tot eerste verzoekende partij zou de Raad niet inzien welk belang de verzoekende partijen zouden hebben bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing op deze grond nu blijkt dat de arts-adviseur ten aanzien van eerste verzoekende partij de noodzaak van asaflo wel erkent en te dien einde de beschikbaarheid en toegankelijkheid ervan in het herkomstland is nagegaan zodat deze bevindingen ook doorgetrokken kunnen worden wat betreft tweede verzoekende partij. Evenwel blijkt dat er ook een onzorgvuldig onderzoek gevoerd werd wat betreft de medische problematiek van eerste verzoekende partij nu uit het meest recente medische stuk van 28 oktober 2013 blijkt dat eerste verzoekende partij volgende medicatie dient te nemen: Insuman, pantomed, tramium (eigen onderlijning), lyrica, coversyl, asaflo, D-cure en de arts-adviseur in zijn medisch advies van 12 augustus 2014 hoegenaamd geen rekening heeft gehouden met het gegeven dat geattesteerd wordt dat eerste verzoekende partij ook tramium neemt, zijnde een medicijn waarover de arts-adviseur zich op geen enkele wijze uitspreekt. Immers wordt ten aanzien van eerste verzoekende partij thans slechts vastgesteld dat zij: *“insuline, pantoprazol (Pantomed®), pregabalin (Lyrica®), perindopril (Coversyl®) en aspirine (Asaflo®).”* neemt en: *“Verder neemt betrokkene ook vitamines (D-Cure) dat niet essentieel is.”* Over het medicijn tramium wordt echter met geen woord gerept.

De vaststelling dringt zich aldus andermaal op dat de arts-adviseur bij het opstellen van zijn medische adviezen betreffende de ingeroepen ziekte-toestand van verzoekende partijen niet alle voorliggende medische gegevens zoals deze blijken uit het administratief dossier bij zijn beoordeling heeft betrokken, waardoor evenmin blijkt dat hij op correcte gronden tot zijn eindbeoordeling is gekomen.

De adviezen van de arts-adviseur getuigen aldus niet van een correcte feitenvinding. De verwerende partij kan gelet op de bespreking hoger duidelijk niet gevolgd worden in haar betoog in de nota met opmerkingen als zou de arts-adviseur nu wel alle medische gegevens in ogenschouw hebben genomen.

Nu de eerste bestreden beslissing volledig is gesteund op de medische adviezen die de arts-adviseur uitbracht betreffende de ziekte-toestand van verzoekende partijen dient te worden aangenomen dat deze beslissing door hetzelfde gebrek is aangetast.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

2.9. Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

2.10. Onderzoek van het beroep wat de tweede en derde bestreden beslissing betreft, de bevelen om het grondgebied te verlaten

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen als gevolg van de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing terugvallen op de situatie waarin zij als gevolg van de ontvankelijkheidsbeslissing van 5 augustus 2013 opnieuw recht hebben op een attest van immatriculatie model A in afwachting van een nieuwe beslissing ten gronde. Hiertoe kan worden verwezen naar artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007. Met het oog op een goede rechtsbedeling dient bijgevolg eveneens te worden overgegaan tot de nietigverklaring van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER